

I vänster ringhörna - Mona Salin
I den högra – Fredrik Reinfeldt
Luften vibrerar av prestige. En debatt - öga mot öga, röd mot blå

Expertkommentatorerna bänkade med pennorna i högsta hugg
Ska Fredrik träffa med sin högerkrok?
Eller hinner Mona före med sin raka vänster?
Vem går segrande ur denna strid? Vem vinner spelet?

Spelet som går ut på att få domarnas röster, där flest röster vinner. För politik är taktik och strategier, anfall och försvar. Dom röda mot dom blå. Och nu ringer gång gången.

Och två minuter in i första rond möter Mona Fredriks blick och säger – det har du rätt i – det var en bra idé- vi har mycket gemensamt, du och jag. Och Fredrik säger tack, dina ord värmer

Smockorna uteblir. Inga verbala slagkombinationer som pressar in i ett hörn. Orden är inte längre stridsredskap utan vägvisare mot gemensamma mål. Ditåt ska vi, eller hur Fredrik? Javisst och vi är redan på väg!

Pennorna glider ur händerna på expertkommentatorerna. K G Bergström blir arg. För nu kan han inte längre analysera fram en vinnare och en förlorare ur en politisk debatt. Han sliter sitt hår och stampar fötterna i golvet. Han river sönder sin skjorta och blottar bringan med den tatuerade rosen och skriker stånge mej! Och Mona går fram till K G Bergström och ger rosen en puss.

För kriget är slut. Ingen blockgräns som skiljer höger från vänster. Muren har rasat. Möten har uppstått. Det är fred.

Och KG Bergström bildar koalition med Nicklas Vikegård och Paolo Roberto och öser behärskat sin manliga ilska över ishockeyns aktörer, där dom röda är röda och dom blå är blå.

Men Fredrik och Mona sitter under himmelen i Maud Olofssons badtunna tillsammans med alla partiledare. Röd eller blå spelar inte längre någon roll. Och Lars Ohli tar upp en gemensam skål för både arbetstagare och arbetsgivare, ja alla är vi människor och vi gör så gott vi kan.

Och i sin nakenhet enas ledarna om en gemensam valkanpanj, som likt ett karnevalståg drar över landet. Och valvakan blir en fest i blandade färger. Ingen är längre folkpartist, sverigepartist, kristuspartist eller feministpartist. Alla känner samhörighet och det skrattas och sjungs till långt in på natten, utan droger. För det finns inte längre någon prestige att försvara. Det som återstår är människopartiet, som tar parti för människan och planeten hon bor på. För spelet är slut.